

SLOVENSKI NAROD.

za n. odob. biti. Tak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za šest mesecev 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi novoletnega praznika izide prihod-list v petek 2. januarja 1885.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

ja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

se leto	13 gld. — kr.
pol leta	6 „ 50 „
četrt leta	3 „ 30 „
mesec	1 „ 10 „

nje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

pošiljanjem po pošti velja:

se leto	15 gld. — kr.
pol leta	8 „ — „
četrt leta	4 „ — „
jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

H koncu leta.

Marsikteri trgovec in podjetnik bode letos z nagubanim čelom in z mnogimi vzdihljaji sestavljal svojo bilanco, v kateri bodo neizprosne številke oznanjevale, da ves njegov trud v preteklem letu, vsa marljivost in energija, vsi še tako premissljeni in krepko zasnovani napori neso imeli zaželjenega uspeha, da je baš svojemu koncu bližajoče se leto bilo malo veselo, ali kakor slóve trgovinski izraz, da je to leto bilo pasivno.

Jednako je tudi v naši politiki. Tudi politična naša bilanca je letos pasivna. Nemamo ga uspeha, nemamo pridobitve, s katero bi se morali posebno dičiti. V trdem boji zmagali smo sicer pri volitvah na raznih voliščih, a izvoljenec našim bile so roke deloma vezane, privojevali nam neso mogli potrebnih, davno zaželenih pravic, deloma pa je politično delovanje zaviral „domači prepir“, katerega je herostratična roka zasejala mej nas. V mejsobnih prepirih slabile in cepile so se skromne naše sile in vaditi se nam je bilo v potrpežljivosti, dobro vedoč, da naposled vender zmaga naravna, pravična stvar, ker ima vsaka prenapetost že smrtno kal v sebi.

Pa dasi preteklo leto ni imelo veselih dogodkov, dasi je nemila smrt položila marsikaterega odličnega rodoljuba v prerano gomilo, dasi je vibriral mej nami razpor, vender nismo izgubili nade, da še dojdejo mirnejši dnevi, da zasije žarno solnce tudi pred naša vrata, kajti ogromna večina naroda bila je na naši strani, z nami vred je vztrajala in kjer je narod, tam je zmaga, tam bodočnost.

V živem tem prepričanju poslavljamo se od nesrečnega starega, in stoječ na pragu novega leta izražamo vročo željo: da bi ravno nastopajoče leto bilo kakor posamičnim rojakom, tako tudi narodu ugodno, da bi se spoile naše želje, naše nade v zasobnem in političnem življenji, da bi napredovala ideja slovanska, napredovala ideja vzajemnosti in sloge.

S prošnjo, da vsakdo v svojem krogu deluje za izpolnitev teh želj, želimo vsem rojakom, vsem naročnikom in sotrudnikom svojim:

Veselo in srečno novo leto!

K sedanjemu avstrijskemu trgu.

Kavzalnost vlada povsodi. Da si pojasnimo žalostne prikazni, ki se tačas vzdigujejo iz našega narodno-gospodarskega življenja, treba je stvari preudarjati drugo pred drugo in poseči v preteklost morebiti tri leta nazaj, do katastrofe Bontoux-ove. Od te katastrofe je avstrijski trg neposredno le malo kvare imel, morebiti mu je celo dobiček prinesla in sicer zagadelj, ker je Francija bila prisiljena avstrijske vrednote, ki jih je bila po visoki ceni nakupila, nazaj dati nam po nizkem kursu. Borska Dunajska, izučena po 1873. letu, zajemala je pri tej priliki lepe dobičke iz velikih contremine-operacij. Obrtnost naša pa si je uko-ristila to, da je bil Bontoux vse železne fabrike pripravil v roke treh velikih družb, potem to, da je bilo vsled dveh dobrih izvoznih let zapored oblo vprašanja za železaino in tkanino itd., slednjič pa tudi to, da je dobivala od novčinih zavodov bogate podpore, kar pa je bilo zastran konkurence, ki sta jo novčnim zavodom delala Deželna banka in Kreditni zavod.

V tej cvetoči bančni postrežljivosti pa je ležal skrit pisan gad, ki je s svojim strupom zamiral vse uspešne podjetje in kupce in sploh zastupil nam naš trg, da sami se ne vemo, dali srečno prebijemo krizo, v kateri sedaj tičimo. Železna, sladorna in tkalna obrtnost dobivale so po izredno nizki ceni kredit, to pa jih je zapeljalo, da so tudi same svojim kupcem veliko „upale“. In v tisti meri, kakor je pešal izvoz žita, kakor je cena padala sladkorju, ter so sploh tržišča za avstrijsko blago jela kazati žalostno podobo, v tisti meri pa je narobe fabrikant moral se prekupeu žedanje bolj udajati, moral mu je rokove kredita podaljšavati, a pri tem je ob jednem širil svoje etablisemente in zaloge in sicer za tega del je to storil, ker so stroški primeroma manjši, če se dela na debelo, na kupe, in konkurenca torej lažja. Vender pa se prodano blago ni plačevalo in ker potrební denar za nadaljevanje dela ni pritekal iz prejšnjih produktov, zato je bilo treba le naprej pomoči iskati pri posojnih bančnih, torej taci, katerim kmalu pride čas plačila. Tako so se torej z jedne strani kopičile menične in girovne zaveze plačil, z druge strani pa krediti za dolge rokove; a tudi le-ti krediti, kakor se je kmalu pokazalo, neso bili dolgo možje beseda, neso se pravilno plačevali. Zakoni nacionalne ekonomije pa so taki, da gotovo vselej pride huda ura, kadar se takisto „zbira“. Vprašanje je bilo tudi tukaj le to, kedaj da pride katastrofa. Res je tudi ta pot prišla, prihrumela je najprvo na firmo Weinrichovo, katera je jedna mej prvimi bila v Avstriji, in prav zato kaže, da zakoni nacionalne ekonomije neusmiljeno treskajo. Nenaravnemu zistemu podlegle so tudi še druge firme, in mej njimi odhkuje se firma Tschinklova po velikosti svojih engagementov. Ker te fabrike neso mogle spolniti svojih obvezanostij, napravile so tako veliko preglavje in zadreg tistim bankam, ki so jim dajale upanja in pomoči. Zemljiško-kreditna družba v Pragi je celo insolventna postala. Koj, ko se je čulo, da tiči v za-dregu, uvidele se je, da je Praški zavod zelo neprevidu kredit dajal, da pa je nepreviden bil tudi v samosvojih kupčijskih operacijah, tako, da je na pr. veliko svojih ulog, ki so sedaj pa sedaj doteci imele, potaknil v dolgotrajne in obirne kupčije, tako tudi v spekulacije z zemljišči. Obnemogla firma Tschinklova povlekla je za sabo v propast tudi

Eskomptno družbo kranjsko, to pa tudi zavoljo tega, ker jej je družbino upravitelstvo v svojej kaznjivi lehkomyseelnosti kreditovalo vsoto, ki je za tako banko in za jednake razmere naravnost horrendna!

Da se je pa kupa nesreče in žalosti napolnila do vrha, pristopile so k ekonomično obrazloženim pogibelnostim še druge izvirajoče iz kalnih naših socialnih razmer. Na Dunaji in menda tudi v Ljubljani zahteva „dobri ton“, zahteva čast moža in njegove rodbine, da se kolikor možno „nobel“ živi, da se visoko nosimo in „sporte“ ugajamo brez ozira na to, — ali je po tem tudi naš dohodek, ali ga ne utegne biti manj, nego je potrebe in razhodka? Strast preširnega videza pokopala je že premnogo posameznih, z večno sramoto pokrila je že mnogo rodbin in zavodov! Tako jaro-gospodsko šopirjenje gizdavo in potratno življenje opazuje se pa po našem cesarstvu večjidel pri tistih, kateri nekako v sredi stojijo mej navadnim meščanstvom in pravim, ter imovitim aristokratstvom; kako se ti to napenjajo, da bi posnemali življenje in običaje odličnejše imovitejših družbe! Ako bi jih sodili površno in po vnanje, vidijo se nam časih, da so sami sebe prekosili, da so več nego-li „crème de la crème“, čeprav v resnici sodijo v sredjo, meščanštvo, celo tu največkrat v nižji predal. Za tako opičarstvo morala sta Baldey in Lukas okraati „Giro- und Kassen-verein“ na Dunaji, zavoljo njega plenil je Jauner denarnico Eskomptne banke nižjeavstrijske, Zenari denarnico Eskomptne banke kranjske. Tisti, ki takim izpriencem „denar daje“, dobi se kmalu; nobenega pomena nema to, da se podvodnik v Jaunerjevi aféri imenuje Henrik Kuffler. Nasledki vsega tega pa pridejo takrat na dan, ko pazljivost in malovernost občinstva vzbudi dogodek kot je bil, kot prolog najnovejši avstrijski žaloigr socialni, dogodek Baldeyjeve. In potem se ostudni plašljivci postreljajo, ustrelji se Jauner, ustrelji se Lukas, ustrelji se Zenari. Kaj bi pri teh izrodkih iskali toliko značaja in pravnega čuta, da bodo počakali in skušali madež oprati s pokoro in kaznijo, ki jim jo naloži pravica, vest človeštva! In še jedno socialno prokletstvo bodi imenovano. Časopisje bi imelo biti go-voreča vest. Ako pa te dni čitamo židovsko-nemške časopise, — kakšna je v Avstriji javna vest, ako se v njenem imenu o polupreteklih kra-dežih in zločinih govori tako, kakor to delajo nemški-liberalni pisarji? Le jedna stvar nam razsvetli ostudnost, da celo ogromno pogibelnost žurnalistične taktike na Dunaji. Pred dobrim mesecem dni je dijabolsko oderuštvo Henrika Kufflerja pognalo senzacionalen cvet; da stvar ni prišla mej svet, šlo se je od jednega uredništva do drugega in odštela se je molčarina, tu več tam manj, — in molčalo se je. Da pa se ni bilo molčalo, da bi bili volka Kufflerja pred jednim mesecem odpravili iz črede ovac, javaljne bi se bilo naslednje dni nakupilo toliko groze, toliko vznemirljivih simptomov v dnevniku našega tepenega trga!...

Po vsem tem ima trg naš tačas takole obraz: Izvoz tkanin na Ogersko in v krate ob spodnji Donavi zastaja zavoljo tega, ker ni kupca za ogerska žita; sladorna se izvaž le omejena, mala mera, ker je angleški trg z njim preobložen; železna kupčija leži na tleh, ker ogersko poljedelstvo v krizi tiči in ker se tudi sladorna in tkalna produkcija na Českem in Moravskem ziblje v smrtni uri. Ogerski poljedelci in avstrijski fabrikantje morejo zavoljo slabe kupčije davke, menice in druge novčne obveznosti svoje plačevati le pod skupimi

uvéti in v nejednakomernih rokovih. S tem pa se tudi cvira pritok gotovine k novčnim rezervarjem, k bankam in ker nadalje banke neso še svojih novčnih dolžnostij mogle uravnati po izpremenjenem stanju naših blagovnih trgov, potem ni nemogoče, da bližnjega velikega termna, to je prve dni novega leta navstane tudi še denarna kriza, katero bodo občutile tudi naše borse. Ker pa se je zadnja leta nakupilo brez dvojbe prav mnogo gotovega kapitala, ker nadalje obseststvo nema več posebnega veselja za obrtnostne osnutke in naprave, ker slednjič efektnege sleparstva ni, potem se smemo nadejati, da bode trgovska in domnevana denarna kriza imela krajše življenje, ostavila manj kvara, nego-li kriza, ki je od 1873. do 1879. leta kakor mora tlačila našo Avstrijo. Vendar pa bi bilo bolje, da bi se tudi s takim tolažilom nam ne bilo treba poslavljati od usodnega, umirajočega 1884. leta. Ako pa v novo leto saboj vzamemo pogum in pridne roke, prenesemo tudi ta usodine udarce, v kar nam Bog pomozil!

M.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 31. decembra.

Vest, da **moravski** namestnik grof Schönborn odstopi, se baje potrjuje. Njegovim naslednikom se menuje marquis Bacquehem, ki je sedaj šlezjski deželni predsednik. Poslednji je neki jako priljubljena oseba grofu Taaffeju. — „Narodni Listy“ mislijo, da grof Schönborn postane naučni minister, kar se pa nam ne zdi verjetno.

V soboto se je v Solnogradu konstituvalo društvo za osnovo **svobodnega katoliškega vseučilišča**. Predsednikom je bil zvoljen dvorni svetnik Lienbacher, jednim podpredsednikom pa deželni glavar grof Chorinsky.

Zakon, katerega je sklenil **gališki** deželni deželni zbor, da se volilni okraji za deželni zbor razdele po političnih okrajih, dobil je Najvišjo sankcijo. Galičija ima 74 političnih okrajev in voli 74 poslancev iz kmetskih občin za deželni zbor, tedaj bode volil vsak okraj enega poslanca. S tem, da se bode volilo po političnih okrajih, bode pri volitvah političnim oblastvom jako olajšano delo, katero je sedaj bilo jako težavno, ko so volilni okraji bili sestavljeni iz več sodnjih okrajev brez ozira na razdelitev političnih okrajev.

Klin **hrvatske** narodne stranke je bil sklenil voliti v regnikolarno deputacijo sledeče poslanca: Nikola Krestića, Vukotinovića, grofa Ladislava Pejačevića, barona Živkovića, Miškatovića, dr. Šrama, barona Jukey-a, Miletića, dr. Spevca, dr. Subotića, dr. Mazuro in župnika Beruto. Oba poslednja pripadata k nezavisnej stranki, Starčevićevcev pa nobenega, ker ti ne pripoznavajo pogodbe z Ogersko. Nezavisnjaki neso hoteli vsprejeti nobenega mandata v regnikolarno deputacijo, ker se naloga, katero kraljevi reskript odločuje tej deputaciji, nikakor ne ujema s programom nezavisne stranke. Zato je volil včeraj savor v regnikolarno deputacijo Gjurgjevića in Josipovića namesto zgoraj imenovane nezavisne dvojice. — V petek pride na vrsto v saboru predloga o indenniteti, in tedaj bode že vsa opozicija prišla v sabor, ker že preteče čas, za katerega so Starčevićevci izključeni. Pri posvetovanji o tem je tedaj pričakovati burne debate.

Vnanje države.

Od kar so navstali nemiri na poluotoku Koreja, začeli so **ruski** vladni krogi obračati svoje poglede v vzhodno Azijo. Ruski listi zahtevajo, da Rusija zasede ta poluotok. S tem je pa baje v zvezi im novanje grofa Ignatjeva generalnim gubernatorjem v vzhodnej Sibiriji. Ta mož je eden najboljših ruskih diplomatov, in če ga vlada pošlje v vzhodno Azijo, kaže to, da misli baš tam pričeti kako diplomatično akcijo. Morda ne bode več dolgo, ko bomo čuli, da so Rusi zaseli Korejo, in tako za vselej odstranili nasprotovanje zaradi tega otoka mej Kitajem in Japonom, kateri državi se že dolgo potegujeta tam za vrhovno gospodstvo. Ta poluotok je velike strategične važnosti, kdor gospoduje na njem, gospoduje lahko nad vsem severnim Kitajem. Nekateri listi že mislijo, da bode Peking postal za Rusijo to, kar je bil dozdaj Carigrad, in da bode sedaj nehala gledati na balkanski poluotok, a bode vso svojo pozornost obračala v vzhodno Azijo in tam razširjevala svoje gospodstvo. Mi mislimo, da ostanejo to le želje slovanofagov, ki bi radi, da makedonski Slovani ostanejo na veke pod turškim jarmom. Četudi bo Rusija se širila v Aziji, zaradi tega še ne bode zažuranih balkanskih Slovanov spustila iz svojega vida. Če Rusija prisvoji Korejo, bo to imelo velik upliv na francosko-kitajske odnose. Najbrž se bodo Kitajci potem hitro pogodili s Francijo, ko bodo videli, kako nevaren sovražnik jim preti s severa.

V **vzhodno-rumelijskem** direktoriji so se poslednji čas izvršile važne premembe. Finančnega direktorja Petrova je zamenil generalni kontrolor financ Magjarov, ki ima virilni glas v provincialnem sobranji, ravnatelja javnega pouka Graneva za-

menil je poslanec Veliškov. Dimitrij, ki je vodil začasno oddelke za kmetijstvo, trgovino in javna dela po odstopu Dagarova, prevzel je zopet posle Plodivskega glavarja, in predsednik provincialnega sobranja dr. Hakanov imenovan je definitivnim direktorjem kmetijstva, trgovine in javnih del.

Francoska zbornica je dovolila s 351 proti 127, senat pa s 192 proti 3 glasom vladi 1000 milijonov kredita za državne potreščine prvih treh mesecev prihodnjega leta. — V senatu je Saint Vallier interpeloval vlado zaradi kmetijske krize. Obžaloval je, da komisija, katerej se je izročila v pretres predloga o povišanji carine na žito in živino, ki se uvaža, tako počasi nadaljuje svoja posvetovanja in vprašal je, če se vlada še boče potegovati za povišanje carine za živino, katero je zavrgla komisija. Minister kmetijstva je odgovoril, da vlada ostane pri tem, da se poviša carina tudi za živino. V prihodnjem zasedanji zbornice pride kmetijsko vprašanje na vrsto. — Zbornica je vsprejela budget državnih dohodkov, kakor ga je vsprejel senat. Potem se je pa zaključilo letošnje zasedanje obeh zbornic. Po ustavi se začne pomladansko zasedanje drugi torek v januarju, to je 13. dan prihodnjega meseca.

Nemčija počasi širi svoje kolonije. Nedavno smo čuli, da si je prilastila nekatere otoke v južnem morju, sedaj pa izvemo, da si je prisvojila ozemlje ob zalivu Sv. Lucije v vzhodnej Afriki. Da to širjenje nemških kolonij Anzelem ni po polji, si lahko mislimo.

Japonska vlada odposlala je jednega komisarja na poluotok **Korejo**, da dobi tam zadostenje zaradi poslednjega napada kitajske stranke na tamošnje Japance. Ker pa ni misliti, da bi komisar sam mogel kaj doseči pri Korejcih, odposlal je Japan, kakor se govori, tja tudi svoje čete.

Dopisi.

Iz Vipave 27. decembra. [Izv. dop.] Včeraj, sv. Štefana dan, bila je pri nas šagra ali žegnanje. Mej službo božjo se je, kakor po navadi, pod starim gradom z možnarji streljalo in pri tej priliki pripetila se je tudi neka nesreča. Strelcem se je po veliki ne previdnosti v lonci smodnik vnel, vsled česar sta se dva hudo poškodovala, osmodila in opekla.

Kakor sploh znano, se je prošlo poletje vipavski hudournik, Močilnik imenovan, reguliral. Delo je stalo dosti, bilo je tudi lepo izpeljano, to pa po sodbi razumnih ljudi, le na videz, le za oči, ne pa tudi za pravi namen, za stalno trpežnost. Da je temu res tako bilo, je zdaj dokazano. Prošli teden je namrec mocnik v sled neprestanega deževja suno narastel in odnesel vsa umeteljna dela regulacije, kakor jez Živčevega mlina in stružni tlak malo nižje pod tem jezom. — Regulacijska dela so tudi sploh drugod močno poškodovana, in dokazujejo jasno, kako napačno je bilo, da se je izdelovanje načrta regulacije možu izročilo, kateri hidrotehnikar nikdar bil ni; in kako še veliko bolj napačno je bilo, da se je izvrševanje načrta, oziroma nadzorstvo regulacije izročilo človeku, kateri o hidrotehniku, in tehniki sploh niti toliko pojma nema, da bi vedel, kaj da beseda tehnika sama na sebi pomeni ali označuje.

Posestniki, katerim je pred regulacijo voda na senošetih ali njivah kako škodo delala, morali so pod eksekucijo k regulaciji svoj delež v denarju plačati. Zdaj je pa marsikdo radoveden, kdo da bode draga, pa nič vredna od vode razrušena regulacijska dela z nova napravil. Znabiti se bode kdo, ki ima srce za to, zopet na posestnike po vodi poškodovanih senošetih spomnil, vsaj so vsled nepretrganih dobrih višinskih letin, Vipavci že tako v denar zakopani, da jim morajo vedne eksekucije za davke itd. iz njega na dan pomagati.

Prošli teden bila je v našem trgu velika in baš poslednja komisija, zaradi gradnje tramvaj-železnice iz Trsta čez Sežano v Vipavo. Človek bi mislil, da bi bila ta železnica — ako boljše dobiti ni mogoče — po zapopadkih vsaj bolj odličnih in razumnih Vipavcev za dolino pravi blagoslov, pa temu ni tako, opozicija „muss sind“. Največja vipavska Krezusa sta se proti graditvi izjavila, prvi: ker bi se mu baje voli na cesti plašili, kadar bi vlak mimo njih vozil. Drugi pa zato, ker bi so železnica čez njegovo senošet gradila.

Pa proti gradnji izjavila se je še tretja odlična vipavska oseba. Govori se, da zategadelj, ker biva dotičnik na Vrhpolji in ima ondu svojo krčmo, ne pa v Vipavi, tramvaj pa bi se Vrhpolja ne dotikal. Kakor vidite, stavi se dovolj zaprek novemu podjetju in možno je, da si glede tramvaja pridobimo jednako žalostno slavo kakor Bistričani, Konjičani, Brežičani itd. na Štajerskem.

Iz Št. Petra na Notranjskem 30. decembra. [Izv. dop.] „Dajte krilatim pevcem v trdej zimi nekoliko zrnja!“ pozivljajo filantropi občinstvo

k radodarnosti do ubozibit, ko jim narava zapir vrata do žitnic. Nas ubozih, krščenih trpinov (vzlast na deželi), se nas redko kdaj kdo spomina ko ostrej zimi zaslužka, in vsled tega tudi žiteža ni sneg, burja, v obče vsa mogoča nevihta pa si sromaku poiskati malo kruha pri sosednih dobrotnikih. Sledeti dogodek je dal povoda k navedenim vsticam. Umrlj naš rojak, slovenski milijonar-Kalister je zapustil l. 1863 svoto 40.000 gld., od katerega kapitala naj se obresti v znesku 2000 gld. vako leto po smrti njegove soproge razdele mej siromae Slavinske fare. Nekaj let je že minilo, kar j vospa Kalistrova umrla, toda od dveh tisočev not 31. dan ni jednega krajcarja. Kako to? Sliši

da neki mož, kateri opravlja, ako mu uga, posel občinskega sluge, kakor je bilo omenjen v „Slov. Narodu“ v dopisu iz Orehka, čer ne strinja z njegovim stanom, in ravno isti kriv, da se ne izplača ubožčekom njihov del. se za prvenstvo, češ: samo jaz naj imam odlo besedo pri ustanovi, jedino jaz naj delim obre komur se mi bode poljubilo; da imam na strani upogljivih mamelukov, to zadostuje. V dosego s jega smotra je najel nekega župana, in isti poš v svet bombe, v podobi ugovorov in pritožeb. M nimo, da bode zdaj zadnja bomba pri ministerstv — V imenu siromašnih, zapuščenih ubožčekom stavljamo veleslavnej c. kr. deželni vladi najuljudniši prošnjo: da bi se predložene pritožbe takoj rešile, ali pa od treh let zneske — 6000 gld. precej izplačalo, ne glede na večne rekurse. Naj se Dor Quixot bori proti mlinom na sapo, kaj nam is meri! Radi trme ali čestilakomnosti kakovega pos mičnika mora trpeti pomanjkanje več obtelji krivic. Je-li to pravično?

Prosimo nujne rešitve!

Iz Tolmina 24. decembra. [Izv. dop.] Čitalnica imela je zadnjo soboto svoj letošnji zbor. Treba je naprej povedati, kar je na tem tim družabnikom že znano, da je Čitalni Mariborsko najstarejša na celem Slovensk Vas je pokojni Lavrič čutil, da njegove duševne zadostujejo za ravnateljstvo tolikanj važnega zavoda, prišel je v svoji odkritosrčnosti k pobratimu svemu dru vitezu Premersteinu, ter prosil ga je, naj ne zapusti nežne Lavričeve hčerke, Č talnice Tolminke. In to, sedemdesetletni si ga je letos izbralo društvo za svojega ravnatelja.

V kratkih in pomenljivih besedah je Zlahtni starosta razložil napore naše Čitalnice v preteklem letu in za tajnikovim poročilom vabil je na volitev novega odbora. Voljen je bil predsednikom on sam; v odbor pa izkušena in požrtovalna gospoda Jež in Carli, ki sta že društvu dejansko dokazala, da imata moči, duha in srca dovolj, da pospešujeta korist svojih Tolminskih rojakov. Potem se je volil gospod Gaberščik, po domače Podšolar, kateri je sezidal nalašč za Čitalnico dostojne prostore. In dobili smo tudi novih močij, kajti z novega sta bila voljena tudi g. gozdni komisar Ivan Bratina in mali sudac, c. k. pristav Mihael Gabrijelčič. Zlasti poslednjima dvema kličem iz globočine srca: „Brata! skušajta biti s svojo duševno gibčnostjo po vsem vredna svojih starejših drugov v odboru Čitalnice Tolminske in pomagajta v to, da bode naše društvo narodu našemu zares gorenje soško ognjišče. — Tolminci nečemo biti duševna raja na Slovenskem. Povedati je še potrebno, da si mora naša Čitalnica zavoljo svojega selen a naročiti mnogo nove oprave; zavoljo tega se je pri časnikih zelo štedilo; opustil se je „Slovenec“ in „Ljubljanski list“, na novo se je pa naročila „Soča“, kot organ Goriških Slovencev.

Domače stvari.

— (Gospod profesor Šuklje) ostavil bode Ljubljano, ker mu je naučni minister podelil mesto na akademični gimnaziji na Dunaji. Preteklo soboto je najnovejši naš dnevnik še na polna usta zatrjeval, da so njegovega urednika na najkompetentnejem mestu nagovarjali in prosili, naj še na dalje obdrži uredništvo, sedaj pa to imenovanje, ki je bolj nekakej kritiki podobno, nego laskavej pohvali! Čudni so poti božje previdnosti!

— (Novoletna čestitka gosp. župana Ljubljanskega.) Koncem včerajšnje javne seje poprijel je župan Grasselli besedo, da izraža presrečno novoletno voščilo gg. mestnim odbornikom. Leto 1884. nagiblje se, pravi gosp. župan, h koncu in 19krat zbrali so se mestni zastopniki Ljubljanski k javnim sejam zbora, mnogo večkrat k sejam od-

sekovim, delali po svoji najboljši vesti in vednosti. Mnogo je bilo sklenjenega, mnogo izvršenega v preteklem letu na korist občini Ljubljanski. Pri težavnem poslu so podpirali mesto in zastop someščani prav radovoljno, katerim vsem se izreka presrečna zahvala. Posebno pa, pravi gosp. župan, bi izrekal zahvalo jednemu someščanu in ta je umetni vitar gosp. Ermacora, kateri že leta in leta podpira mestne organe pri uravnavi mestnih nasadov in pri razpostavljanju cvetic za oplešanje sprehajališč Ljubljanskih, in to zgolj iz ljubezni do stvari, brez najmanjše sebičnosti. Gosp. Ermacori izreka se torej za njegov trud priznanje, kar odborniki z dobro klici odobravajo. Konečnopravi gosp. župan, da bi smeli biti s preteklim letom zadovoljni, da ni konec tako žalosten, upa pa, da bode novo leto srečnejše in veselejše, ter misli, da bi bilo umestno, da mestni odborniki drug drugemu oprostijo daljših novoletnih čestilk. Podžupan gosp. Vaso Petričič zahvaljuje se gospodu županu za izvrstno vodstvo obravnav in za prijazno novoletno čestitko.

— (Žrebanje sreček „Narodnega doma“) se je danes pričelo. Danes vleklo so se številke do 30.000. Danes in jutri morejo se še prodajati srečke s številko nad 30.000.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 4. t. m. ponavljala se bode žaloigra „Zrinjski“ na korist zgradbe novega narodnega deželnega gledališča v Zagrebu. Ker je vodstvo gledališča Zagrebskega, kadekoli se je dramatično društvo obrnilo do tega, radovoljno posodilo krasno, dragoceno garderobo brez vsake odškodnine, je gotovo umestno, da se izkažemo na tej bratski kavalirski uslugi hvaležnim in dolžnost nam je ta večer do slednjega prostora napolniti gledališče. Opozarjamo na to predstavo tudi narodnjake z dežele in slednjič nam je pristaviti še, da se je igra primerno okrajšala, vsled česar ne bode trajala predstava preko 10. ure.

— (Vabilo k rednemu občnemu zboru telovadnega društva „Sokol“ na sv. Treh kraljev dan 6. januarja 1885 l. ob 11. uri zjutraj v dvorani Čitalnice Ljubljanske. Spored razpravam: 1. Nagovor staroste. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev treh pregledovalcev računov. 5. Volitev odbora: a) staroste, b) podstaroste, c) 7. odbor. 6. Razgovor in nasveti o Sokolovi maskaradi in volitev pomožnega odbora. 7. Posamezni nasveti društvenikov. Čestiti gospodje člani „Sokola“ prošeni so najuljudneje, da bi se udeležili v mnogobrojnem številu omenjenega zborovanja.

Odbor „Sokola.“

— (Tukajšnjem c. kr. pošti!) Prijatelj našega lista nam piše: „Pri frančiškanskem mostu „Za vodo“ na zidu nekdanje Pirkerjeve hiše pribita poštna tržica je vedno in dosledno tako nabasana in do vrha natlačena s pismi in z listnicami, da ne redko pisma venkaj molé in da se človek kar boji uložiti še svoje pismo zlobna roka; utegnili bi izmakniti venkaj šleče poštne pošiljatve. Jako umestno in potrebno bi bilo toraj, ko bi naša pošta nadomestila to tržico z veliko večjo ali pa pribila zraven te še drugo, ker ravno tukaj okrog v sredini naše stolice biva največ trgovcev, kateri dan na dan polnijo to tržico s pismi, listnicami in z drugimi pošiljatkami. Noč je po zimi dolga, a še daljši stitinski roki sosebo sedaj o navadno meglenih nočeh. Da pa poštnega pobiratelja pisem natlačena in prenapolnena tržica ni doslej še nikdar v očesi zbudila, se ne čudim, saj dandanes še več očij vsega ne vidi.“

— (Častno priznanje za avstrijska veteranska društva.) Pred kratkim zborujoči mejnarodni zbor „Rudečega križa“ v Genfu, na katerem so bili zastopani odposlanci vseh delov sveta, izjavil je jednoglasno, da je mej vsemi na svetu obstoječimi društvi Rudečega križa avstrijsko najbolje organizovano, ker so v Avstriji prevzeli veterani nalogo: streči ranjenim in bolnim vojakom in ker so veterani za ta posel najbolj pripravi. Trideset avstrijskih veteranskih kolon za prenašanje ranjencev označil je omenjeni kongres kot prave uzore. Tega svetovnega priznanja so deležni tudi vrli Ljubljanski veterani, kateri so kakor znano, osnovali tudi svojo kolono.

— (Pevski zbor delavskega podpornega društva v Trstu) priredi danes zvečer v dvorani „Al Giardinetto“ sijajen koncert z jako srečno izbranim sporedom.

— („Tržaško podporno društvo“) ima 3. januarja v sobani „Restaurant al Giardinetto“ ples

pri katerem svira vojaška godba c. kr. pešpolka števil. 61. Car Aleksander III. Čisti dohodek namenjen je društvenemu fondu.

— (Kazensko-pravno.) Poroča se, da bode oskrba kaznjencev po vseh kaznilnicah z novim letom prešla iz rok zasobnih zakupnikov v roke države, v roke justičnega, oziroma kaznilniškega upraviteljstva. To državno oskrbovanje poskusilo se je 1879. leta v kaznilnici v Karlovu, in ker se je uvidelo, da se pri tem davkoplačevalcem prihrani mnogo denarja, a da se kaznjencem hrana ne slabša, zato so to oskrbo počasi uvajali tudi v druge kaznilnice. Letos se je v prvi polovici tako prihranilo 70.000 godinarjev. Prihodnje leto pa se državno oskrbstvo uvede še v ostale kaznilnice, n. pr. v Gradiški, v Lvovu itd.

— (Kje imajo najprvo novo leto?) Pod tem naslovom pošilja nam prijatelj naslednjo „zvezdogledao“ drobtino: „Ko bode na starega leta večer v Ljubljanski Čitalnici slavnostni govor končan (seveda, če poprej ni bil konfiskovan), in če bode točno končan ob 12. uri, o polnoči, tedaj boste praznovali pričetek novega leta in — „leško srce, lehké nogé“ — pozdravili ga boste z glasbo in s plesom. Tedaj pa so n. pr. Dunajčani že 7 minut novega leta preživeli, v Levovu pol ure, v Petrogradu pa že celo uro novega leta. Toda na drugi strani se pa tudi pokaže, da bodo ljudje n. pr. v Londonu še celo uro, v Parizu ne veliko manj, v Hamburgu skoro polu ure, v Trstu pa samo še 3 minute tičali v starem letu, a Ljubljancem so že nekoliko kozarcev „justo titulo“ izpili na zdravje novega leta. Toda pokažejo se nam še veliko večji razločki, da so namreč nekateri ljudje veliko poprej „srečni“ nego drugi. Ko namreč v 31. dan t. m. odbije po Ljubljani ura polnoč, tedaj imajo v Filadelfiji še le 31. december 1884 šest ur zvečer, v San Francisco še le 3 ure popoldne. Naprej proti vzhodu pa se pokaže, da tačas, ko po Ljubljanski Čitalnici gre od ust do ust „veselo novo leto“, je v Calcutti že 5 ur zjutraj, v Avstraliji v Sidneyju 9 ur, na Neuseelandskem celo že 11 ta ura zjutraj na novega leta dan. Tisti trenutek, ko na Neuseelandskem štejejo dve uri zjutraj 1. januarja 1885, tedaj imajo Filipinski otoki 30. december 1884 zvečer deset ur 15 minut. Prvi imajo torej novo leto Evropejci na Neuseelandskem, na avstralskih otokih. Najbržj utegne biti otok Hátam „otok novo-letni“, to je kraj, kjer je na vsej zemlji starega leta najprej konec, in kjer najprej napoči polnočna ura novega leta. Iz tega pa sledi učen nauk, da se datum menjuje, a da ga neso določili zakoni prirodni. „Dan zapisan je na nebési, datum pa je v zgodovini“ — pravi dr. Zech.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o podržavljenji Albrechtove železnice in zakon, da se vnovič podaljša zakon z dne 25. maja 1880 tikajoč se poboljškov in ugodnostij za lokalne proge.

Rim 31. decembra. Vatikanski krogi živo protestujejo proti trditvi ruskih časopisov, da je namen papežev, da se tisočletnici Metodijeve dá političen značaj. Zatrjuje se nasprotno, da je papež v Peterburgu in na Dunaji hitro naznanil, da bode omenjena slovesnost čisto verskega značaja. Papež Lev bode celo okrožnico izdal, ki naj bi uplivala v tem smislu.

Madrid 31. decembra. Mesto Albuquerque po potresu razdejano. Vse uradne osebe so poginile. V Alhami našli so 192 mrličev. Včeraj zopet podzemeljski sunki.

Razne vesti.

* (50.000 gld. za jedno knjigo.) Zadnjo soboto nadaljevali so javno dražbo knjig iz knjižnice Syston-Park v Londonu. V ta dan prodali so tudi knjigo: „Psalmorum Codex Latinus, cum Hymnis, Oratione Dominica, Symboliset Notis Musicis“ za 4950 funtov šterlingov (preko 50.000 gld.) Knjigo je tiskana na žamet, s slikanimi začetnimi črkami, vezana v rudečem marokinu z zlato obrezo in z zlatimi vogli. Tiskali so jo v Maincu pri F. Justu in P. Schoiffer-ji l. 1459. Kupil je tudi to jako drago knjigo Quaritsch, kupec Mazarinovega sv. pisma. Kakor je videti, ima mož denar, pa tudi veselje do dragih in starih knjig, ker je dal samo za dve knjigi 88.500 gld.

* (Usoda izumitelja šivalnih strojev.) Jako žalostna usoda doletela je izumitelja tako zvanih „Wheeler in Wilson“-ovih šivalnih strojev Mr.

A. B. Wilson-a. Pripeljali so ga namreč, kakor se poroča iz Waterbury-ja v Connecticutu te dni v blaznico v Hartsord, ker je zblaznel in vsled mrtvouda na duhu in telesu popolnem oslabil.

* (Rodbinski umor.) V Oecsöd-u (v Bé-késkem komitatu) dobili so zadnjo soboto zjutraj gospo Aleksandra D. Toth-a in njena dva otroka, 4 in 6 let stara, umorjena. Na vseh treh mrtve-cih poznale so se obile in globoke rane. Preiskovalni sodnik Gedeon prijel in zaprl je vsled sumljivih izpovedanj soproga umorjene gospe. Toth taji zločin.

* (Usodepolna zamena.) 14. t. m. zahteval je nek dninar v trgu Feuerbachu pri Stuttgartu v lekarni malo steklenico likerja. Na veliko nesrečo zgrabi lekarničar namestu po žganju po drugi steklenici in mu ponudi karbolne kisline, katero delavec tudi takoj izpije. Kljub vsem pripomočkom umrl je ubožec čez dve uri po groznem in mučnem trpljenji. Lekarničar objavil se je sam sodnji.

* (10letni morilec.) Iz Milana se piše: 22. t. m. igrala sta dva otroka nekega tukajšnjega trgovca na domačem vrtu. Radi malenkostnega spora sune 9letni Josip nekoliko svojega 10 letnega brata Cezarja, kar slednjega toli razkači, da zgrabi poleno in z njim z vso močjo udriha po bratovej glavi. Kmalu zgrudi se nesrečni bratec Josip z razbito črepinjo mrtev na tla.

* (Orkan.) Neizmerno škodo pri ljudeh in na premoženji prouzročil je zadnji čas po Japanu razsajajoč orkan sosebno na zahodnem nabrežju. V samo enem kraju, imenom Kurashiki, podrl je 500 hiš in usmrtil 1800 ljudi. V Tamašini razrušil je nasepe po nabrežjih, s zemlje popihal in odnesel 430 hiš ter pokončal 100 oseb. Po krajih: Imberi, Matsuyama in Iyo vohil je orkan 151 hiš in 170 ljudi izgubilo je mej hudim viharjem svoje življenje!

* (Redka a čudna stava.) Iz Liverpoola se poroča: Mr. Miles Far, eden najbogatejših mladih gospodov našega mesta stavlja je v novega leta dan 1883 s svojim prijateljem za 10.000 funtov šterlingov (100.000 gld.), da bode leto dni vse noči na prostem pod milim nebom prebil. Mladi mož napravil si je v ta namen raznovrstne obleke za štiri letne čase in za razna vremena. A sedaj, ko se bližata leto in stava že svojemu koncu, zgubil je ubogi trpin slučajno svojo stavo. Na sveti večer namreč okrepčal se je Miles Far do dobra z gorkimi pijačami za hladno posteljo pod milim nebom in tako ga je radi pijanosti prijel in pripeljal nek redar v policijski zapor. Ta dogodek vzbuja povsod po našem mestu obilo smeha: vse se norčuje iz revčeka, ki je moral plačati slabo in zanemarijeno slamnato ležišče policijsko z ogromno vsoto 100.000 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. dec.	7. zjutraj	734.41 mm.	+ 0.8°C	sl. zah.	obl.	11.70 mm.
	2. pop.	734.77 mm.	+ 1.2°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	736.34 mm.	+ 0.4°C	sl. zah.	obl.	d. in sn.

Srednja temperatura + 0.8°, za 3.7° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 31. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.34	Špeh povojen, kgr.	72
Rež,	5.4	Surovo maslo,	84
Jčemen,	4.55	Jajce, jedno,	3.5
Oves,	2.92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.69	Telečje	64
Koruz,	5.40	Svinjsko	54
Krompir,	2.86	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8.50	Seno, 100 kilo	1.69
Maslo,	kgr.	Slama,	1.51
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7.80
Špeh frišen,	60	„ mehka, „	5.20

Dunajska borza

dné 31. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 05	kr.
Srebrna renta	83	„ 90
Zlata renta	103	„ 05
5% marcna renta	97	„ —
Akcije narodne banke	857	„ —
Kreditne akcije	294	„ 20
London	123	„ 25
Napol.	9	„ 74 1/2
C. kr. cekini	5	„ 80
Nemške marke	60	„ 25
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	„ 90
Ogrska zlata renta 6%	124	„ —
„ 4%	95	„ 70
„ 5%	90	„ 55
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	„ —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	„ —
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	110	„ 30
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	„ 40
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	„ 18
Akcije anglo-avstr. banke	120	„ 93
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	208

Rodbina Franca Ks. Souvan-a mlj.
želi vsem svojim sorodnikom, prijateljem in znancem
prav srečno mlado leto!
Ljubljana v dan sv. Silvestra 1884. (835)

Št. 20.294.

(833)

Razglas.

Z dopisom dne 6. decembra 1884 št. 9828 je visoka c. kr. deželna vlada za Kranjsko v sporazumljenji s c. kr. finančnim ravnateljstvom mestni občini Ljubljanski dovolila dalnje pobiranje tlakovine na vseh mitnicah s terifo.

4 kr. od vsake vprežene in 2 kr. od vsake gnanje živine

za prihodnjih 5 let, to je od dne 1. januarja 1885 do konca decembra 1889. leta proti temu, da ostanejo veljavna postavno določena oproščenja od tlakovine.

Mestni magistrat razglasa, da se je po tem ravnati slehernemu, in pristavlja, da se bode tlakovina kakor dosihmal tudi od dne 1. januarja 1885 do 31. decembra 1889. leta pri vseh mitnicah pobirala, se ve da z vednim obzirom na postavna oproščenja od tlakovine.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 20. dan decembra 1884.

Župan: Grasselli.

„JURIJ S PUŠO“

nastopi prihodnje leto v večji obliki **II. tečaj**. Pri-
našal bode poleg drugega humorističnega berila iz-
brane podobe. Velja celo leto **3 gld.**, pol leta **1 gld.**
50 kr., za četrt leta **30 kr.** — Denar in pisma naj
se pošiljajo: (834—1)

Uredništvu „Jurja s pušo“, Trst.

Štajersko vino

iz vinogradov pri Slovenski Bistrici
prodaja se čez ulice (828—2)

novi liter po **28 kr.**
starina „ „ **40 „**

v Ljubljani, na Poljanski cesti h. št. 31.

NAZNANILO.

Podpisani si drzne naznanjati slavnemu p. n. pre-
bivalstvu, da z novim letom prevzame

kavarno Fischer-jevo
ali

„NARODNO KAVARNO“

na Kongresnem trgu št. 13,

ter se uljudno priporoča za obilno obiskovanje, ote-
tajoč najboljšo postrežbo.

(832—1)

Jože Kramer.

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

jemlje takoj pekočino in bolečine vsem ranam in bulam, za-
branjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmeščalnega
sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času
ozdravi prsne raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na
nogah, zanohtnice, ozebljine, prisadne rane, razpokane roke
itd. Hitro pomaga pri kašlju, duševnemu kašlju, difteritidi,
trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva
se škatljica po 30 kr. pri lekarnarji **J. Swobodl**, v Ljub-
ljani, na Prešernovem trgu. (715—8)

Umetne

(32—98)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885.
Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

(814—9)

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano**
d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Vsem prijateljem in znancem vošči
veselo novo leto
rodovina Moschè.
(829)

Izkušen

poštni opravitelj ali opraviteljica

se začasno takoj vsprejme. — Kje? pove uredništvo tega
lista. (826—2)

Prekrasno Božično in Novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na
svitlo: (806—11)

Poezije, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno ve-
zane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Priznано nepokvarjene, izvrstne

Voščene sveče

izdelujejo

(750—4)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob
in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi
zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejšo spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo
in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in pri-
poročati ja morem vsakemu najtopeje. Pošljite zopet
od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi
in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsa keja v lekarni Trnkoczy kupljeneje origi-
nalnej salicilne ustne vodi in salicilnemu zobnemu
prašku se zastoj priloži obširni pouk, kako zdrave
(703—9) ohraniti zobe in usta

Tuči:

30. decembra.

Pri **Stana**: Ehrlich z Du-
naja. — Fram iz Maribora. —
Pri **Majda**: Rosenbaum
z Dunaja. — Komljan iz Ko-
čevja. — Globočnik iz Zelez-
nikov.

Umrli so:

26. dec.: Leopold Birk, de-
lavčev sin, 6 let, Kravja do-
lina št. 1, za božjastjo.
27. dec.: Polona Teran,
kurjačeva žena, 43 let, Strel-
ške ulice št. 6, za jetiko. —
Lujiza Dzimski, agentova vdo-
va, 55 let, Krakovski nasip
št. 4, za otrpnenjem srca.

28. dec.: Avgust Souvent,
umirovljeni c. kr. major, 64
let, na Bregu št. 20, za vnet-
jem mehurja.

29. dec.: Marija Kante, de-
lavčeva žena, 33 let, Kladezne
ulice št. 24, za vodenico. —
Marija Krašovic, delavčeva hči,
5 let, Poljanska cesta št. 18,
za bramorico. — Jožef Dopli-
kar, delavec, 71 let, Sv. Petra
cesta št. 2, za vodenico.

V deželnej bolnici:

25. dec.: Janez Mefsel,
tkalec, 44 let, za jetiko. —
Marija Urh, gostija, 44 let, za
spridenjem sapnika.

28. dec.: Fran Jelenec, mi-
zarski pomočnik, 24 let, za je-
tiko.

Vsem prijateljem in znancem
veselo novo leto

(831)

rodbina dr. Ambrožič-eva.

Ustanovljeno 1847, na Du-
naji in Budapešti od 1861.

**Ivan Hoff-a zdravil-
no pivo iz sladnega
izvlečka**
1 steklenica 60 kr.

**Ivan Hoff-a koncen-
trirani sladni izvle-
ček**
1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

**Ivan Hoff-a bonboni
iz sladnega izvlečka
za prsi**
pristni samo v modrih za-
vitkih a 50, 30, 15 in 10 kr.

**Ivan Hoff-a zdravil-
na sladna čokolada**
po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II.
gl. 1.60, po 1/4 kilo I.
gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi

**pri hujšanji, pomanjkanji
apetita in brezspanji.
kašlji.**

Gospodu

IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega
izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh
suverenov evropskih.

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

V Trstu, 1. oktobra 1877.

V. bl. Po rednej rabi Vaše Ivan Hoff-a zdra-
vilne sladne čokolade vidim z veseljem precejšen
vsepeh na meni, na telesu sem se zredil, kašelj, ki
me je jako mučil, je precej popustil, in zadobil
sem popolnem apetit in spanje. Prosim z nova
(sledi naročitev).

Z velespoštovanjem

Narciss Stefanoppulo,

Corso Stadion 11, v Trstu.

V Gorici, 6. septembra 1882.

Lansko leto sem porabil 6 steklenic Ivan Hoff-a

sladnega izvlečka; te so okrepčale moje zdravje,
mi dobro dele in pomagale.

Prosim mi za letos zopet precej 12 steklenic
po poštnem povzetju poslati.

Z velespoštovanjem

Josip Bisljak,

v Gorici, via Vogel 3.

Zdravniško zdravno poročilo.

V Rudolfovem na Kranjskem,

27. novembra 1882.

Naročeno Ivan Hoff-a zdravilno pivo dobro

upliva in prosim tedaj mi je zopet poslati 13 ste-
klenic in štiri zavitke Ivan Hoff-a bonbonov iz
sladnega izvlečka.

Dr. **Gustav Fischer,**

c. kr. polkovni zdravnik, začasnj
v Rudolfovem.

(583—5)

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dobne;
dalje: Postojina: Doxat & Dietrich; Kočevje:
Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfvo:
Dom. Rizzoli, lekarna; Ribnica: Janez Pauer;
Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna, na-
biskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov;
Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G.
Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačič, drogueriji;
Gorica: G. Cristofolletti, dvorna lekarna; Celovec:
W. Thurnwald, lekarna; Maribor: W. König, le-
karna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitharek; Pulj:
G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S.
Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz,
dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco,
N. Androvic, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

Važno za trpeče na prsih in plucnah.

Neogibno potreben za kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski
kašelj je

(708—9)

sok kranjskih planinskih zelišč a 56 kr.

iz lekarnе TRNKOCZY v Ljubljani.

Ta sok hitro in gotovo upliva, raztaplja slez, deluje pomirujoče in vla-
zajoče, napravlja mirno in okrepčujoče spanje in ne moti prebavljenja še tudi
se dolgo uporablja. Sijajne lastnosti in srednje vspehe dovolj potrjujejo mnogo-
brojna priznalna in zahvalna pisma, ki s jih vsak lahko ogleda. 1 velika ste-
klenica 56 kr. Boljše upliva, kakor vsi v trgovini nahajajoči se sok in siropi
in se more rabi pri odraslih in otrocih.

Ker je sok iz kranjskih planinskih zelišč, kojega jaz narejam, jako pri-
ljudben, zato se pogostem posnemlje, tedaj ponareja. Poskušajo ga mnogi de-
lati, ki pa neso posvečeni v to, kako se nareja. Ker so ti ponarejeni izdelki v
svoji dobroti in uplivosti mnogo slabši od mojega iz kranjskih planinskih zelišč
napravljenega soka, prosim p. n. občinstvo da naj se ne dà motiti po takih
po barvi podobnih in cenejih neupinkovajočih sokih

Ta sok, katerega samo jaz pristnega po nekej skrbnej, popolnem po-
sobnej metodi iz svežih kranjskih planinskih zelišč narejam in na parnem apa-
ratu kuham, se pogostem zahteva in se vsak dan razpošilja samo iz

lekarnе Trnkoczy,

Mestni trg št. 4 v Ljubljani.

Vsaka steklenica mora

zaradi pristnosti imeti

poleg stoječi moj lastno-

ročni podpis:

Jul. Trnkoczy

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.